

[Hagen Hagensen]

1980, altså fra et tidspunkt, hvor dette tal allerede kan siges at være for lille. Der vil simpelt hen i 1980 være behov for et højere beløb.

Det er ikke med stor glæde, vi stemmer for dette, men vi vil da også først og fremmest holde for og håbe på, at der trods alt er så megen fornuft tilbage, at man vil stemme for at ophæve § 28. Når vi ikke til det, må vi tage det lille bitte nøk, der er, og så håbe på, at man engang kommer til fornuft og ophæver bestemmelsen.

Bollmann (CD):

Med de af flertallet foreslåede ændringer vil beløbsgrænsen i første omgang være forhøjet til 70.000 kr. med virkning fra indkomståret 1978. Ydermere indføres så en årlig regulering efter timelønsindeksen.

CD har fra begyndelsen af arbejdet med lovforslaget forsøgt at få hævet grænsen væsentligt. Jeg skal heller ikke her lægge skjul på, at beløbet nok nærmere burde have været 75.000 kr. eller 80.000 kr. Vi har ikke anset en total ophævelse af § 28 for realistisk, og det ved hr. Glensgård i øvrigt også udmærket. Han ved også godt, at han stiller tingene på hovedet, når han siger, at beløbet er 10.000 kr. mindre end det, man ellers ville have fået gennemført. Det reelle er, at vi har fået regeringen til at acceptere en forhøjelse på 15.000 kr., og så vil vi overlade til befolkningen selv at vurdere, om der ikke er sket en forbedring, og vi vil ikke lade fremskridtspartiet afgøre, hvilken stilling CD skal tage.

Vi har på flere områder kunnet samarbejde med fremskridtspartiet, men jeg tror, hr. Glensgård er klar over, at netop på skatteområdet er samarbejdsmulighederne ikke de bedste.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det radikale venstre er tilfreds med, at det er lykkedes at få beløbet sat op fra 55.000 kr. til 70.000 kr. Vi havde gerne set, at det var blevet reguleret lidt før, men det vil ikke på nogen måde forhindre os i at stemme for dette forslag.

Jeg understreger i anledning af nogle bemærkninger heroppefra, der kunne misforstås, at beløbet hæves i 1978 til 70.000 kr. De 70.000 kr. gælder også for indkomståret 1979,

og derefter sker der en regulering på den sædvanlige måde for skattesager i forhold til timelønsstigningen. Det radikale venstre anser disse ændringer for gode, og vi agter at stemme for dem og for lovforslaget.

Arne Bjerregaard (KrF):

Hr. Glensgård gav i sit indlæg udtryk for stor interesse for de små erhvervsdrivende og sagde bl. a., at nulmillionærerne ikke rammes af § 28. Det sidste er ikke i alle tilfælde rigtigt, men jeg må erkende, at § 28 ikke har fået den virkning deroverfor, som vi bl. a. kunne have ønsket os. På den anden side kan man, når hr. Glensgård som repræsentant for fremskridtspartiet svinger sig op i højderne, ud fra sit kendskab til baggrunden for fremskridtspartiets opståen nok tænke sig til, at det ikke er de små erhvervsdrivende, man tænker på, disse skal kun bruges som skalkeskjul for ikke at komme til at ramme den befolkningsgruppe, som var baggrunden for fremskridtspartiets opståen.

Man harcelerer over, at kristeligt folkeparti ikke har ønsket at tage hensyn til de små erhvervsdrivende, men vi har netop igennem forhandlinger ønsket at komme de små erhvervsdrivende til hjælp og ikke bare svinge fanen højt og sige, at vi vil ikke være med til selv den mindste forbedring for de små erhvervsdrivende, for det er netop det, der er realiteten i fremskridtspartiets stillingtagen til de forskellige forslag.

Så undrer det mig, at hr. Anders Andersen heroppefra vover at påstå, lige stik imod det, der står i betænkningen, at dette ikke gælder før 1980. Forhøjelsen gælder så sandelig fra indkomståret 1978, altså det indkomstår, vi er i. Fra dette år er beløbet forhøjet fra 55.000 kr. til 70.000 kr. Så kan man sige, at det ikke er nok; vi må bare notere, at det var det, der var mulighed for. Vi har igennem lange forhandlinger søgt at få ændret tallet 55.000 kr., og jeg må da også sige, at til tider ønskede vi, at man kunne ophæve § 28, men jeg må også notere såvel over for hr. Anders Andersen som over for hr. Glensgård, at vi trods alt i kristeligt folkeparti også har kunnet tælle mandater og finde ud af, at der ikke var flertal for at ophæve den, ja, ikke engang flertal for at ændre de 55.000 kr., og så må man selvfølgelig gå ind i forhandlingerne